

DOOR GELOOF, MOZES

Dank u broeder Neville. Goedemorgen mensen. Het is goed hier vandaag in de tabernakel te zijn. En ik dacht dat als ik misschien broeder Neville vanmorgen te spreken kreeg dat ik het vanavond zou proberen. En toen keek ik toen terug naar een zondagsschoolles voor vanmorgen. En, wat een . . . Zo de Here wil, zullen we proberen deze zondagsschoolles te houden.

² Nu, het is nu ongeveer twee weken geleden geweest sinds ik er ben gekomen. En ben erg nerveus geweest, zoals u hebt begrepen dat . . . op het veld—ik raakte heel erg uitgeput en kon nauwelijks verdergaan. En toen moest ik thuiskomen voor even een beetje rust. En ik nam ongeveer drie dagen om naar Wolf Creek Dam te gaan, daar in Kentucky waar ik geboren was. Ik dacht: “O, ik voel me nu gewoon wonderbaar. Ik ben in orde.”

³ En ik kwam weer thuis en het eerste kleine ding dat op me afkwam was een of andere overheidszaak over een inkomstenbelasting. Ik zakte weer helemaal naar de bodem. Dus ik besepte dat het meer dan alleen een week of twee zal duren om tot rust te komen.

⁴ En mijn bediening staat op het punt de verandering nu te ondergaan. En ik heb geen samenkomsten gepland. En dat is de reden dat ik me gewoon even terugtrek en dacht, en nu voor de komende paar weken gewoon wat rust zou nemen, volkomen rust, en op de Here zou wachten.

⁵ En velen van u mensen hier die oudgedienden zijn die al zolang bij ons zijn geweest, herinneren zich wat de Here tot ons heeft gezegd; Hij heeft altijd gedaan wat Hij zei dat Hij zou doen.

⁶ Ik herinner me toen, heel in het begin in de kerk hier, de morgen dat we de tabernakel-steen legden, hoe dat Hij . . . Het staat geschreven en ligt in de steen, op het schutblad van mijn Bijbel. Die ochtend, dat grote visioen; zei: “Dit is niet uw tabernakel.”

⁷ Ik zei: “Waar is het, Here?” En Hij plaatste me onder de hemelen. En een stem kwam. En ik keek en zag die drie kruisen, leek het, de bomen en de vruchten ervan enzovoort. U weet wat het visioen is. Het staat al jaren opgeschreven.

⁸ Pakte laatst een oud boek daar op en las enkele dingen die de Here had gezegd, voorspeld; al reeds geschied. Over dit jeugdgedoe en over hoe de oorlog zou uitbreken en al die dingen gebeurd zijn.

⁹ Slechts de twee dingen die over zijn gebleven in een van die grote profetieën. Dat is dat auto's op de weg zijn met afstandsbediening, die eruitzien als een ei, alleen bestuur je hem

niet. Het bestuurt zichzelf. En dan zal er een machtige vrouw opstaan, want Amerika is een vrouwennatie. En het zal. . . Een machtige vrouw zal opstaan en president of zoiets worden in het land. En dan zal er een totale vernietiging komen. Het hele land zal worden weggevaagd.

¹⁰ En dat. . . ik voorspel. . . Nu, dit is niet de Here Die dit zegt. (Het andere over de vrouw is wel de Here.) Maar ik voorspelde in 1933 dat de wereld volledig vernietigd zou worden voor '77.

¹¹ Dus, ik wist toen niet dat ze iets hadden dat het kon vernietigen zoals ze het nu hebben, maar ik zag de natie in totale vernietiging, alleen maar boomstronken en dat soort dingen overgebleven.

¹² Dus, het is onderweg. En als al deze andere dingen zijn uitgekomen precies zoals Hij zei, zal dat het ook; precies zoals Hij hier in de Schrift zei, wat Hij zegt, als Christus de eerste keer kwam, zal Hij de tweede keer komen. En al de dingen die Hij zei, zullen geschieden. En zoals wij dit zien, en wetend dat we. . . ons nummer op het punt staat om geroepen te worden, als een natie, wetend dat de Gemeente op het punt staat om in haar Opname te gaan; het ontroert het hart van een prediker of van een van de leken te weten dat we ons in deze dag en tijd bevinden waarin we leven. Het is de grootste tijd waarin iemand ooit op aarde heeft geleefd, is nu; althans voor de Gemeente. Dus, ik verlang zeker naar uw gebeden.

¹³ En dan zag ik in de tabernakel, en ik zag dat ze. . . enkele herverkiezingen enzovoort gingen houden in de kerk, voor enkele van de bestuursleden enzovoort.

¹⁴ En—en de kerk had een kleine bijeenkomst nodig, een kleine stimulatie. En u bent altijd aardig voor me geweest en hebt me gezegend. En door hier te zijn, het schijnt dat ik een zegen voor u ben geweest. En ik weet zeker dat om bij u te zijn een zegen voor mij is geweest. En u hebt altijd aangenomen dat wat ik zei als de waarheid, zoals ik het heb gezien door God. En ik—ik waardeer dat.

¹⁵ Dus toen kwam ik hierheen en toen kwam ik erachter, en om onze kerk op orde te krijgen met haar besturen, en toen, voor de verkiezingen enzovoort. En toen—toen dacht ik, daarna ging ik weg en kreeg wat rust voordat ik weer het veld op ga.

¹⁶ Houd het onder uzelf. Nu, het is niet voor buitenstaanders. Het is voor deze tabernakel. Wij willen een bijeenkomst met deze tabernakel, zodat alles en elke fout, alle dingen die gaande zijn geweest en misschien kleine gevoelens van de ene tegenover de andere, die, ik ga ze allemaal naar voren halen en ze recht tegenover elkaar zetten. Dus als u het niet onder ogen wilt zien kunt u maar beter het land verlaten; want u zult direct geconfronteerd worden met elk deeltje ervan zoals we hier vroeger in de tabernakel deden. En om alles te vereffenen, want

wij zijn broeders en zusters die het avondmaal hebben gebroken, het Lichaam van Christus, over de tafel van zegeningen. En het is niets dan alleen de duivel die iets zou laten doen dat verkeerd zou zijn en gevoelens veroorzaken zou of verscheuren zou of zoiets dergelijks. En ik neem onze broeder Neville mee en we zullen van plaats naar plaats gaan en mensen tot mensen samenbrengen tot de oude tabernakel weer gegrondvest staat, op haar voeten staat, om verder te gaan voor het Koninkrijk van God. Nu, dit is, de reden dat ik dit heb gezegd, is omdat we met onze eigen kleine groep hier vanmorgen zijn.

¹⁷ En nu ga ik wat rusten en zo snel als ik kan weer terugkomen. Dan verwacht ik weer naar het veld te vertrekken. En deze keer, zo de Here wil, wil ik het weinige dat we hebben verzameld in fondsen enzovoort, van mezelf, meenemen naar het, dit buitenlandse zendingsprogramma, en een nieuwe tent voor me aanschaffen en wat nieuwe apparatuur en op het zendingsveld beginnen, niet van kerk naar kerk, maar om in onze eigen samenkomsten te gaan.

¹⁸ Nu, niet om broeders te negeren die me hebben uitgenodigd, wat geweldig is. Maar meestal kom je erachter dat deze conventies, ze zeggen dat je daar zult zijn en dan komen al je vrienden er en dan is er een hele hoop gedram om geld. Het put die mensen gewoon uit. Ik begin daar net achter te komen, ziet u. Dus dat is—dat is niet juist. We willen een plek hebben waar we ze kunnen brengen. U hoeft uw geld niet te brengen. Kom er gewoon zelf en—en dien de Here. Zie? En dus nu . . .

¹⁹ En mijn bediening heeft nu een verandering ondergaan. U herinnert zich toen ik vroeger de persoon z'n hand zou pakken en daar gewoon stond en de Here zou me vertellen wat hun probleem was. Zei: "Dan zou het geschieden dat u het geheim van het hart van de mensen zou kennen." Ieder van u weet dat dat gebeurd is precies zoals het werd gezegd. Nu, dit is de volgende stap, die geprofeteerd en voorspeld is, wat ver boven al het andere uit zal gaan, ziet u. En het bevindt zich nu in de overgangsfase.

²⁰ En dat is de reden dat Satan me aanvecht met de inkomstenbelasting, mij proberen te vertellen, de overheid, dat ik inkomstenbelasting verschuldigd ben over elke cent die ik heb opgenomen als prediker sinds, van zevenentwintig jaar geleden dat ik in de bediening ging. Dat is niet zo, omdat het via de kerk hier liep.

²¹ Ik ben de beheerder van deze gemeente. Juist ja. Het staat hier in de archieven. Dus dan, als ik de beheerder-penningmeester van deze gemeente ben, dan is er niets in de wereld. . . De overheid heeft er niets mee te maken. Ze trekken de gemeente niet in twijfel. Ze trekken mij in twijfel als penningmeester van de gemeente. En de beheerders hebben een document ondertekend dat ginds in de bank ligt dat al mijn

fondsen . . . In plaats van zelf een eigen stichting te hebben, liet ik het via mijn gemeente hier lopen, want die is automatisch toch al een stichting.

²² En om dat te doen helpt me om niet weg te lopen van de gemeente en haar te verlaten en op pad te gaan en hier niets te zijn. Nadat ik de mensen beloofd heb dat ik terug zou keren naar de gemeente, keer op keer, en ze helpen. Dat is de reden dat ik het zo heb gehouden, want ik deed een belofte aan u mensen. Daarom blijf ik erbij op die manier in plaats van een individu te hebben. Als u dat dan doet, werpt het het naar een organisatie. En ik ben resoluut tegen organisatie. Dus ik—ik zal het houden precies zoals het is in de handen van God zodat we verder kunnen gaan voor het Koninkrijk van God.

²³ Nu, vanmorgen willen we dit gezegende oude Woord bestuderen, en geloven.

²⁴ Nu, ik wil ook zeggen . . . Ik zie broeder Egan en velen, sommigen van de beheerders hier zitten, nadat we onze beheerdersvergadering de andere avond hadden; het is waar, ik, publiekelijk voor de gemeente, dat een ieder van u niet langer een—een, benoemde beheerders zijn. U bent gekozen beheerders, en uw naam staat in de boeken. Goed.

²⁵ En nu gaan ze nog wat meer verkiezingen hebben voor—voor diakenen enzovoort. En broeder Neville is, zal diegenen direct na deze dienst bijeenroepen, goed, en voor de penningmeester enzovoort, als we de gemeente op orde brengen. Het allemaal, de achtergronden gereed krijgen, dan kunnen we een opwekking hebben wanneer die komt.

²⁶ Nu, even voordat we de bladzijden hier opslaan voor onze zondagsschoolles, naar dit geweldige Woord van de levende God, laten we even een paar ogenblikken onze hoofden buigen terwijl we spreken tot de Auteur van dit Boek. En leg nu elke gedachte opzij, alles wat tegengesteld is, dat u zou kunnen beletten een zegen te ontvangen.

Laten we bidden.

²⁷ Allerheiligste en rechtvaardige God, in Uw gezegende verheven tegenwoordigheid komen wij nu en bieden U onze levens aan en onze—onze zielen en onze lichamen en onze diensten en onze talenten; en alles wat we hebben, we bieden ze aan U. En als U naar ons kijkt, Here, als er enige zonde is die naakt en onbeleden is, willen wij U vragen, o Here God, dat U het Bloed van Uw Zoon, Jezus, op zo'n plaats wilt aanbrengen. Want beseffend dat wij in onszelf onvoldoende zijn, en daar het onmogelijk is voor ons om ooit zelfvoorzienend te zijn; maar wij vertrouwen volledig op Zijn kostbaar Bloed, en Zijn genade, om aangebracht te worden op onze rekening, zodat wij onwaardige zondaars op een dag vrijmoedig in Uw tegenwoordigheid mogen komen, dit Bloed van de Here Jezus voor ons uit brengend. Dat

Gij in het verleden hebt erkend als het Bloed van Uw eniggeboren Zoon, en de belofte hebt gedaan dat “door Hem, als wij onze zonden belijden, wij gerechtvaardigd zullen worden door Zijn genade.”

²⁸ En nu willen wij vragen, Here, dat U ons wilt vergeven voor elke fout, elke zonde van schuld of nalatigheid, overtreding, dat als enige kwade gedachte in onze ziel is binnengedrongen door de vurige pijlen van de duivel, dat U deze boze vijand van U en van Uw volk zult verdrijven.

²⁹ En we willen vragen dat U de Heilige Geest zult zenden om op dit ogenblik vat te krijgen op het Woord, als wij ons overgeven als instrumenten, dat U door ons zou spreken en door ons zou horen, Uw Woord. En mogen wij op onze beurt het als van U ontvangen en deze plaats vandaag verlaten met het gevoel dat wij weer afgestemd zijn op de zaak van Christus; zodat wij beter geschikt zouden zijn voor de dienst van vanavond en morgen, vanwege de bezoeking van de Heilige Geest.

³⁰ Zegen onze broeders overal, de gemeenten over de hele wereld, die het Woord des levens voorhouden in deze boze dag. We voelen dat er niet veel tijd over is om te werken, want de nacht nadert snel. De oorlogswolken zijn er weer aan het drijven. Het kwaad is nabij, en we bidden dat U ons wilt laten werken als nooit tevoren. Geef onze vermoeide lichamen rust, Here, en stuur ons terug in de strijd. Want wij vragen het in de Naam van de Here Jezus, en om Zijntwil bidden wij. Amen.

³¹ Terwijl we deze morgen de Bijbel openslaan in het—het 11e hoofdstuk van het boek Hebreëen.

³² Woensdagavond spraken we over het 7e hoofdstuk van het boek Hebreëen, over “Melchizedek: zonder vader en zonder moeder, zonder begin der dagen noch einde des levens.”

³³ En ik dacht dat het vanmorgen misschien gepast zou zijn om weer dit prachtige boek te openen, daar we de achtergronden hebben van wat we willen zeggen, in de voorgaande lezingen. En het 10e hoofdstuk en het 9e hoofdstuk overslaand, waar het over de offerwetten gaat, zouden we komen bij een gedeelte over “geloof.” En hier in het boek Hebreëen, het 11e hoofdstuk, en beginnend met het 23e vers, lezen we het als volgt:

Door geloof, Mozes, toen hij geboren was, werd drie maanden verborgen door zijn ouders, omdat zij zagen dat hij een bijzonder kind was; en zij waren niet bevreesd voor het gebod van de koning.

Door geloof, Mozes, toen hij volwassen werd, weigerde de zoon van Farao's dochter genoemd te worden;

Verkiezende liever het lijden te verduren met het volk van God dan de genoegens van de zonde tijdelijk te genieten;

Achtende de versmaadheid van Christus groter rijkdom dan de schatten van Egypte; en had... vergelding des loons.

Door geloof verliet hij Egypte, niet vrezende de toorn van de koning, want hij hield vast, als ziende Hij Die Onzichtbaar is.

34 Ik wil vanmorgen het onderwerp nemen: “kiezen door geloof.” En ik wil als tekst de eerste drie woorden nemen van het 23e hoofdstuk: *Door geloof, Mozes*. En “verkiezend door geloof,” bijna alles wat we doen, moeten we kiezen door geloof. En alles wat we vinden dat Mozes deed, dat de moeite waard is na te doen, was door geloof; niet door zicht, maar door geloof.

35 En de reden dat ik dit vanmorgen gekozen heb voor de gemeente in deze staat, is omdat in onze . . . zelfs in onze scholen en rondom we zoveel wetenschappelijke lering hebben gehad. Vanwege dit hebben we de mensen weggetrokken van geloof. Nu, geloof wordt niet bewezen door wetenschap. Geloof is wat de wetenschap niet ziet. En we . . . Als we ooit dit grote geloof verliezen, dan zijn we totaal in duisternis, het . . . ongeacht hoe goed we opgeleid zijn, hoe we het Woord van God zouden kunnen uitleggen om te passen bij onze eigen manier van geloven.

36 Er is geen manier om God ooit te behagen dan alleen door geloof. De Schrift stelt het duidelijk zo; en het is dóór geloof. “En zonder geloof,” zegt de Schrift, “is het onmogelijk God te behagen.”

37 Dus als geloof het oneens is met de wetenschap, en de wetenschap het oneens is met geloof, zet dat hen in—in conflict met elkaar, dan moeten wij een keuze maken zoals Mozes deed. Door gelóóf geloven wij!

38 Nu als wij het geloof verliezen, dan zullen we nooit een gebed verhoord krijgen door God. “Want hij die tot God komt moet eerst geloven dat Hij is, en een Beloner van hen die Hem ijverig zoeken.” Dus als wij geloof verliezen, worden onze gebeden ongeldig; we komen nergens.

39 Dus het is alles waar we vanmorgen aan kunnen denken, is vast te houden aan geloof. Dan als we geloof verliezen, is al onze hoop weg. En als we geloof verliezen, is al onze geestelijke werkelijkheid weg. Want u kunt geen geloof hebben in dingen die u ziet; want de dingen die u ziet zijn allemaal vergankelijk.

40 Als we kijken naar een groot persoon, een groot prediker of een grote gemeente: zij zullen allemaal op een dag vergaan. En als we kijken naar een groot natie, of een groot wapen: zij zullen op een dag allemaal vergaan. En dan moeten we leven door geloof, voor die dingen die de wetenschap niet verklaart. Het is door geloof dat we geloven.

41 Nu, we verliezen onze glorie als we geloof verliezen. Nu, als we bij geloof weggaan, dan brengen we de kerk naar een intellectueel domein.

42 En vaak is er gedacht, onder de mensen, dat omdat een gemeente groot was, en ze grote kerken hadden, grote torens, en een groot, heleboel goedgeklede en verzorgde mensen, en een hoop financiën, dat ze zich zulke dingen konden veroorloven, hebben wij vaak gedacht dat dat inspirerend was, dat deze zekere kerk geïnspireerd moet zijn. Of we hebben vaak verwezen naar verschillende predikers, die het veld opgaan en grote samenkomsten van massa's mensen hebben, en wij denken soms dat die de tekenen van inspiratie zijn. Maar dat is niet helemaal de waarheid. Dat is menselijke inspiratie.

43 Maar de echte inspiratie komt door de wil van God te doen. Zie? Of het maar één is of slechts een handjevol. Of het nu een grote kerk of een kleine kerk is, het maakt niet uit. Of hij nu een groot, welsprekend spreker is of gewoon een man die amper zijn abc kent, het maakt niet uit. Het hangt af van de boodschap die hij brengt, of die geïnspireerd is door het Woord van God of is het geïnspireerd door intellectuele opvattingen van menselijke inspiratie?

44 Sommige mensen kunnen geïnspireerd worden vanwege een welsprekende spreker. Dat maakt niet dat het juist is. Soms zijn ze geïnspireerd omdat de man zo getraind is dat hij zijn punt kan overbrengen. Dat betekent niet dat het van God is. Zie?

45 Het is alleen door Gods eeuwigdurende, eeuwige, gezegende Woord dat we inspiratie kunnen ontvangen, en dat wordt gegeven door de Heilige Geest. Door geloof ontvangen wij het.

46 Nu zouden we denken aan Mozes, en deze grote tijd van zijn leven. En we lezen terug over zijn geboorte, en hoe dat God voor hem had gezorgd, maar er kwam een tijd in Mozes' leven tot waar er een tijd moest zijn om te kiezen. Als we goed lezen, ontdekken we dat hij de zoon van Farao's dochter was, en de erfgenaam van de troon was; en zou de volgende farao in Egypte zijn geweest. Dus, hij zou hebben opgemerkt, als hij om zich heen keek, nadat hij op volwassen leeftijd en van verantwoordelijk was gekomen, en daar zouden die slaven buiten aan het werk zijn in de slijmkuilen. En Mozes, als hij door de ramen van het paleis keek, naar dezelfde slaven waar Farao naar keek— maar wat een verschil was er in het kijken.

47 Ik wil die gedachte vanmorgen baseren, voor enkele minuten— en moge de God des hemels het in elk hart hier laten doordringen: het is hoe u naar iets kijkt wat het verschil maakt.

48 De grote evangelist John Sproul, die een bekeerling was van broeder Bosworth z'n bediening, die velen van u zich herinneren, jaren geleden, van de Old Glory Barn. Hij zei: op een dag maakte hij een reis, voor het heengaan van zijn geliefde metgezel en

vrouw. Zij waren in La Salle, Lorraine, Frankrijk. En ik had het voorrecht dezelfde plaats te bezoeken. En de gids nam ze door de tuinen en toonde ze de verschillende dingen. En ze kwamen een zeker standbeeld tegen van de Here Jezus, de kruisiging. En meneer Sproul stond er op afstand naar te kijken, hij en zijn vrouw, en in hun hart bekritiseerden ze wat de kunstenaar wel in gedachten moest hebben gehad, of de beeldhouwer liever gezegd, toen hij uit een steen zo'n afschuwelijk uitzierend ding uithakte om een voorstelling te zijn van het lijden en de liefde en het medelijden van de Here Jezus; en hoe het er allemaal ruw en hakkerig uitzag. En de gids kwam naar meneer Sproul toe en hij zei: "Meneer, ik neem aan dat u dit beeld van de Here Jezus bekritiseert."

En hij zei: "Ja."

⁴⁹ En hij zei: "Ik ben niet in het minst verbaasd, want de meeste mensen die ernaar kijken, eerst bekritisieren ze het ook."

⁵⁰ En meneer Sproul zei: "Nou, ik kan geen medelijden of enige inspiratie zien, door naar zoiets te kijken, dus ik vraag me af waarom de beeldhouwer het ooit op deze manier heeft gemaakt."

⁵¹ "En de beeldhouwer..." Zei: "Meneer Sproul, dit standbeeld is in orde, en de beeldhouwer had het juiste in zijn hoofd. Maar waar het probleem zit, het ligt bij u. Het is de wijze waarop u ernaar kijkt." En hij nam hem en zijn vrouw bij de hand en leidde hen naar een altaar aan de voet van dit kruis. En hij zei: "Nu, meneer Sproul, kijk nu omhoog." En toen hij omhoog keek, zei hij dat zijn hart bijna stopte. Wat een verschil was het om dáár te staan en er van *die* kant naar te kijken, en om naar beneden te komen en ernaar te kijken op de wijze waarop het gemaakt werd om ernaar te kijken.

⁵² En dat is de wijze hoe God is. Dat is de wijze hoe geloof is. Het is de wijze waarop u ernaar kijkt. Als u ernaar kijkt als een of ander soort historische Bijbel, of iets dat was in de dagen van vroeger, zult u nooit in staat zijn de echte waarde van de Bijbel te vatten. U behoort op uw knieën te gaan en de geboden van deze Bijbel te gehoorzamen en ernaar te kijken door de ogen van de Heilige Geest.

⁵³ Ik zou dit gehoor vanmorgen willen vragen: wat voor nut heeft een historische God vandaag als Hij niet dezelfde God is? Wat voor nut heeft een God, die Mozes zou nemen en de wonderen met hem zou doen die hij deed, wat voor nut heeft het voor ons om over zo'n God te lezen als Hij vandaag niet Dezelfde is? Wat voor nut heeft een God Die uit de vurige oven kon verlossen, de Hebreeuwse jongelingen, als Hij niet dezelfde God vandaag is? Wat voor nut heeft een God Die zou oordelen tussen goed en kwaad, in een voorbije tijd, en de verkeerden straffen en de rechtvaardigen zegenen, als Hij niet dezelfde God vandaag is? Waarvoor gaan wij naar de kerk? Waarom onthouden we ons van

dingen van de wereld als Hij niet dezelfde God is van hetzelfde oordeel en dezelfde mening die Hij altijd was? Wat voor nut zou een God hebben Die de hand van een vrouw met een hevige koorts kon aanraken, en de koorts stoppen, als Hij niet dezelfde God vandaag is? Wat voor nut zou het hebben om een God te dienen Die Zijn vriend uit het graf kon roepen na vier dagen dood te zijn geweest als Hij niet dezelfde God vandaag is?

⁵⁴ Door geloof geloven we dat één glorieuze dag Hij ons van de aarde zal roepen, al zijn we weer een lepel vol as. Hoe bewijzen we het? We bewijzen het niet. We geloven het. We worden niet gevraagd om iets ook maar te bewijzen. We worden gevraagd het te geloven.

⁵⁵ Door geloof deed Mozes *zo en zo*. En toen Mozes als een jongeman door het paleisraam keek, naar de slaven, zag hij hetzelfde stel vieze, vuile, met drek besmeurde slaven die Farao zag.

⁵⁶ En toen Farao naar ze keek, en de Egyptenaren, waren ze niets dan een stel slaven. Dat is alles waar ze goed voor waren, gewoon om menselijke moddersmeeders te zijn, om modderige stenen te maken, ten behoeve van de steden die Farao aan het bouwen was. Dat is hoe de Egyptenaren en Farao naar de slaven keken.

⁵⁷ Maar Mozes, toen hij naar ze keek, was het een andere blik die Mozes had. Toen hij, langs het raam lopend, de diepe groeven in hun gezicht zag, de tranen die over hun wangen liepen, en hun gebogen lichamen, keek hij naar ze als het volk van God. Hij keek niet naar ze als slaven. Hij keek naar ze als het uitverkoren volk van God.

⁵⁸ En o, als ik rondga van land tot land, en van natie tot natie, predikend! Sinds ik de deuren van deze kleine tabernakel heb verlaten, wat een interdenominatieve instelling is, met geen wet dan liefde, geen boek dan de Bijbel en geen geloofsbelijdenis dan Christus, heb ik geprobeerd naar Gods kinderen te kijken, en naar de verworpenen, als Gods gekozen en uitverkoren volk zijnde. Ik vraag ze niet of ze tot de Branham Tabernakel behoren. Ik vraag ze niet of ze Methodisten zijn of als ze Presbyterianen zijn, of als ze Pinkstergelovigen zijn, of Nazareners of Pelgrim Heiligheid, ik wil gewoon naar ze kijken als het volk van God. En door hun daden en hun handelingen te zien, dat ze de dienstknechten zijn van de Here God, en mijn hart verlangt naar gemeenschap met hen, ongeacht welk merkteken dat ze hebben. Ik verlang gewoon naar hun gemeenschap. Ik hou van ze, omdat ik weet dat ze mensen van God zijn.

⁵⁹ Wanneer ik een vrouw langs de straat zie lopen, met een lange rok en haar haar netjes van achteren opgestoken en—en een fatsoenlijk uitziende jurk aan; en ik een andere jongedame zie, misschien van dezelfde leeftijd, met een klein kort broekje aan;

zij mag qua uiterlijk twee keer zo mooi zijn als de vrouw met het lange haar, naar hoe de wereld ernaar kijkt, maar ik zal partij kiezen voor dat meisje dat gekleed is als een Christen. Hoewel ze haar zouden uitlachen, en haar een fanatiekeling noemen, toch zal ik partij voor haar kiezen. Ze is misschien niet zo knap als het andere meisje qua gezicht, maar ze ziet iets. Door geloof ziet ze Hem Die onzichtbaar is Die haar leven geleid.

⁶⁰ Wanneer ik de man op het werk zie, die “diaken” wordt genoemd, of “prediker,” of “een fanatiekeling,” omdat hij weigert te roken en bier te drinken en naar dansfeesten te gaan zoals de rest van ze, en hij “een fanatiekeling” wordt genoemd, gaat mijn hart uit naar hem. Hij is mijn broeder, beneden in deze Egyptische gronden, die ons hart doet verlangen hem te omhelzen en te zeggen: “Broeder, wij zijn pelgrims en vreemdelingen van dit land, en ik verlang om gemeenschap te hebben met u.”

Mozes moest een keuze maken, kiezend door geloof.

⁶¹ Hoeveel jongemannen zouden meteen de kans hebben gegrepen om de zoon van Farao's dochter te worden. Hoeveel jongemannen zouden meteen de kans hebben gegrepen die Mozes had om te genieten van al de genoegens en de bekoring van de wereld; om de koning van Egypte te worden, om de hele wereld aan zijn voeten te hebben! “Wat een dwaasheid,” dat de jonge mannen van zijn dag gedacht moeten hebben, “toen Mozes ervoor koos zijn plaats in te nemen bij het gekwelde en lijdende volk van God.”

⁶² Waarom deed hij dat? Door geloof, toen hij zijn ogen ophief, keek hij voorbij aan de bekoring van deze wereld. Hij keek voorbij aan de genoegens van de zonde. En de Bijbel zegt dat hij vasthield, als Hem ziende Die onzichtbaar was, door geloof, en hij maakte een keuze om die God te dienen ongeacht wat er ook gebeurde.

⁶³ Het is niet veranderd. Velen van ons zouden kunnen gaan naar wat wij een beter gebouw zouden noemen. We zouden misschien kunnen genieten van de gemeenschap en de geneugten van te zitten in een betere kerkbank. Wij zouden misschien populairder kunnen zijn, te drinken en te roken en ons te kleden en te gedragen als de wereld. Maar wat is er aan de hand? U hebt uw ogen opgeheven, en door geloof ziet u Hem Die onzichtbaar is en hebt uw standpunt ingenomen met de verworpenen en zogenaamde heilige-rollers van deze tijd. Want door geloof zien we Hem Die onzichtbaar is, ervoor kiezend om de vervolgingen en de smarten te ondergaan.

⁶⁴ Ik zou niet tegen mensen zeggen dat ze ervoor moeten kiezen om gekweld te worden. Ik zeg niet dat u voor lijden moet kiezen. Het zou niet het menselijke zijn om te doen. Maar als lijden op het pad van de plicht ligt, laten we het dan nemen zoals het komt. Ik

wil niet dat u iets doet zodat iemand u bespot. Ik zou niet willen dat u zegt, verschillende dingen, dat: "Ik een . . . ik tot een kerk behoor die niet gelooft in *zo en zo* van de wereld," en dergelijke dingen, gewoon om de mensen u te laten bespotten. Dat doet u uzelf aan. Ik zou niet zeggen dat u hier naar buiten moet en maar te doen en iets te doen dat radicaal was. Ik zou niet willen dat u dat deed zodat iemand zou zeggen dat u een fanatiekeling bent. U doet dat uzelf aan. Maar ligt het op uw pad van plicht jegens God, laat de wereld zeggen wat ze willen zeggen. U leeft verder.

U maakt een keuze. Elke man en vrouw moet die maken.

65 Wat als Farao had kunnen zien wat Mozes zag? Hij zag het lijden van de mensen. Hij wist wat de prijs was die betaald moest worden. Maar door geloof koos hij ervoor, liever dan de genoegens van de zonde te hebben.

66 Er zijn misschien kleine jongedames die hier zitten, als aantrekkelijke jonge vrouwen. De wereld zou tegen u willen zeggen: "Doe *zo en zo*. Je bent mooi. Je lichaam is zo mooi gevormd. Je zou dat moeten tonen."

67 Maar, mijn zuster, richt je ogen omhoog en kijk verder dan dat, naar Hem Die zei: "Het is een gruwel voor een vrouw om een kledingstuk aan te trekken dat aan een man behoort."

68 Als de mannen van de mensen in uw gemeenschap, als de vrouwen waarmee u omgaat, zeiden: "Knip dat lange haar af. Het zou koeler zijn. Het zou *dit, dat* of het *andere* zijn." Of: "Het zou je beter staan." Luister daar niet naar!

69 U heft uw ogen omhoog en door geloof zag u Hem Die zei: "Het haar van de vrouw is haar glorie en zij zal het niét knippen."

70 Als ze zeggen: "Het zou populair zijn. Je zult beter aangeschreven staan bij je werk of bij je baas als je een gezellig drankje zou nemen. Als je sigaretten zou roken zoals de andere vrouwen, zou je sociaal beter aangeschreven staan in je buurt."

71 Hef door geloof uw ogen op en kijk naar Hem Die zei: "Verontreinig dit lichaam en Ik zal het vernietigen." Door geloof geloven we die dingen. Het is niets dat u hebt gezien. Het is iets wat u gelooft. Door geloof deed Mozes het.

72 En in deze geloofswandel komt er een tijd dat er een keuze moet zijn.

73 Lot maakte die trieste fout, die wij maken. Vaak kiezen we voor ons eigen bestwil. Wij kiezen dingen die beter zouden zijn.

74 Soms, als er een kleine ruzie in de kerk komt, en iemand zou zeggen: "Wel, de diaken of de voorganger staat aan deze kant." Kijk daar niet naar. Kijk naar wat rechtvaardig is. Haal dat ding eruit en breng ze beiden samen. Dat is godvruchtig.

75 Er is een keuze. En wij kiezen voor onszelf. Wij kiezen iets dat voor ons eigen bestwil is.

⁷⁶ Maar Mozes koos de smarten en het eerverlies zodat hij zou mogen wandelen met het volk van God. Denk er nu aan. Luister ernaar. “Koos de smarten van het volk van God, en achtte het een grotere schat, want hij hield vast, ziende op Hem Die onzichtbaar was.”

Nu, Lot, eens, moest een keuze maken.

⁷⁷ En het kan zijn, vanmorgen, dat er mannen en vrouwen hier zullen zitten die uw uiteindelijke keuze zullen maken. U bent vandaag wat u bent omdat enkele jaren geleden u ervoor koos om te zijn wat u nu bent. En wat u nu kiest zal bepalen wat u over vijf jaar zult zijn. Over vijf jaar bent u misschien een zendeling. Over vijf jaar bent u misschien een bekende Christen.

⁷⁸ Of over vijf jaar bent u misschien in de hel omdat u de verkeerde beslissing nam. Over vijf jaar bent u misschien spuugbakjes aan het schoonmaken in een bar. Over vijf jaar bent u misschien een prostituee op straat.

⁷⁹ Of bent u misschien een man of vrouw die een—die een aanwinst is voor iedere samenleving, vanwege uw keuze voor Christus. Over vijf jaar bent u misschien in Glorie, heengegaan in de opname, omdat u uw keuze vandaag maakte.

⁸⁰ Maar u moet kiezen. En kijk niet naar wat u ziet. Kies wat u ziet door geloof. Dat is het enige wat zal tellen, is wat u kiest door geloof.

⁸¹ Lot—omdat hij een keuze moest maken. Abraham gaf Lot zijn keuze.

⁸² En God geeft u uw keuze. “Kiest u heden wie u zult dienen.” In de Hof van Eden was er een boom van—van kennis en een Boom des Levens. De mens kreeg het voorrecht om te kiezen welke van beide hij wenste. En zo is het vandaag. U wordt uw voorrecht gegeven als vrije morele wezens te kiezen wat u ook maar wilt kiezen.

⁸³ Mijn advies aan u is: kijk niet naar de moderne dingen om u heen, en de populariteit en de charme die u zou kunnen zijn. Maar kies liever, door geloof, Hem Die de belofte gaf, dat op een dag Hij zal komen, en alle onrecht recht zal zetten, en u eeuwig leven zal geven, en u zal doen opstaan. Het maakt niet uit of u de verachte weg neemt met de weinigen van de Here, maak die keuze. Als er problemen zijn in de hand, als er problemen zijn in het land, als er problemen zijn in de kerk, als er problemen zijn in het huis, ongeacht waar het is, maak uw keuze: “Door geloof zal ik God dienen. Ik zal mijn hart vernederen in Zijn tegenwoordigheid. Ik zal de weg nemen met Gods kinderen. Ik zie ze veracht en verworpen en verdreven en uitgelachen, maar nog zal ik mijn post van plicht innemen. Ik zal vlak naast ze staan, en wanneer zij huilen zal ik met ze meehuilen. En wanneer er verdriet is, zal ik met hen treuren. De wijze waarop zij leven, zal ik leven.”

⁸⁴ Zoals Naomi zei . . . of Ruth tegen Naomi zei: “Uw wegen zijn mijn wegen. Mijn wegen zijn uw wegen. Waar u woont, zal ik wonen. Waar u gaat, zal ik gaan. De God Die u dient zal mijn God zijn.” Neem dié keuze, al rukt het zelfs de huid van uw geweten, van te denken dat u iemand bent. Verneder uzelf en neem de weg met de verachte weinigen van de Here, en blij trouw op het veld van dienst en op de post van plicht.

⁸⁵ Lot keek om zich heen. Hij zei: “Ik heb een keuze.” En hij keek richting Sodom. Hij zag dat de goede grasrijke velden beter waren dan wat Abraham zag, en waar Abraham was. Hij zag de gelegenheden om zijn vee te laten grazen, om vetter en beter vee te hebben.

⁸⁶ Ik hoop dat ik niemands gevoelens kwets. Maar dat is het standpunt geweest van te veel predikers, compromissen te sluiten met het Evangelie, denkend dat ze er meer geld uit halen. Een bestaanszekerheid! Ik zou liever in het dorre land leven, eten, drinken uit een beek en soda crackers eten dan een compromis te sluiten over de overtuiging van mijn geloof in het Woord van de levende God. Ik zal de weg nemen.

⁸⁷ Sommigen van hen zeiden: “Billy, wat is er aan de hand met uw samenkomst, want er zijn te veel Pinkstermensen erin.” Een grote denominatieprediker zei dat.

Ik zei: “Zal uw denominatie mijn samenkomst sponsoren?”

⁸⁸ Niet lang geleden, in het tijdschrift *Look* geloof ik, was er een artikel. En de schrijver zei daar . . . had het over de Pinkstermensen. Hij zei: “De Pinksterkerk is de snelst groeiende kerk ter wereld vandaag.” Waarom? Het is omdat mannen en vrouwen hun ogen hebben opgeheven, en in de verte hebben gekeken.

⁸⁹ En de schrijver complimenteerde ook de Pinkstermensen. O, natuurlijk, zei hij, “waren er sommigen van hen die radicaal waren geworden enzovoort. Maar de Methodisten aanbidden een geloofsbelijdenis. Ze aanbidden God door een geloofsbelijdenis. De Baptisten doen hetzelfde en de Presbyterianen. Maar de Pinkstergelovige aanbidt door zijn Bijbel.”

⁹⁰ Door geloof zien we de belofte. Ik zal mijn lot met hen delen, ongeacht hoezeer ze veracht worden, ik ben nog steeds één van ze. Al worden ze bespot en hebben ze hun ups en downs, zoals Israël, zal ik nooit willen staan met de valse profeet op de heuvel, een Bileam, en proberen te vervloeken wat God heeft gezegend. Want in dat kamp is een geslagen Rots, en een bloedig Offer, en een Vuurkolom. Ongeacht waar ze in zitten, leidt het hen naar overwinning, en ze moeten ernaartoe komen, want zij zijn het beloofde volk dat wandelt door geloof. Al zijn ze geen denominatie, ze waren ronddolenden, en zo is ook het volk van God dat. Maar ik wil de weg met hen gaan, mij bij hen voegen, in hun gelederen; niet in hun denominatie,

maar in hun gemeenschap, rond de artikelen van Gods eeuwige Geest, waarvan door geloof ik de doop van de Heilige Geest heb ontvangen. God helpe mij om altijd die houding te hebben.

⁹¹ Let op. Naarmate ze verder trokken, ontdekken we dat Lot de mogelijkheden zag voor vetgemest vee. Velen zien de mogelijkheden voor een vette portemonnee. Velen zien de mogelijkheden voor een betere sociale achting. Hij zag de mogelijkheden voor een paar extra dollars. Hij zag de mogelijkheden om burgemeester van de stad te worden. Omdat hij een vreemdeling was en een behoorlijk slimme man zoals hij dat was: “Misschien zal ik de voornaamste man van de stad worden.” Hij zag de mogelijkheden, omdat ze voor hem lagen. Maar hij zag niet het vuur dat het land zou vernietigen. Hij zag niet in dat het land vol zonde was, en God het moest vernietigen.

⁹² En vandaag proberen mensen vrede met zichzelf te hebben door te zeggen: “Bent u . . .?”

Zeg ik: “Bent u een Christen?”

⁹³ Zeggen ze: “Ik ben een Amerikaan.” Dat heeft er niet mee te maken dan proberen tegen een kraai te zeggen dat hij een kikker was. Het heeft er niets mee te maken.

⁹⁴ Ze zal vernietigd worden, want God is rechtvaardig. En als Amerika met haar zonden wegkomt, zal de rechtvaardige en soevereine, heilige God verplicht zijn om—om Sodom en Gomorra te doen herrijzen en Zich voor hen te verontschuldigen, dat Hij ze verbrand heeft vanwege hun zonde—als Hij ons ermee weg laat komen.

⁹⁵ Als Hij u in de hemel laat komen op uw onrechtvaardige werken, zal Hij Ananias en Saffira moeten opwekken en ze nog een kans geven. Dat zou Hij zeker moeten. Maar Hij is rechtvaardig. Ananias zag zijn geld. Petrus zag Christus.

⁹⁶ O tjonge! Lot zag niet de ondergang van zijn kinderen in die plaats.

⁹⁷ Velen van u vandaag die vasthouden aan deze oude formele geloofsbelijdenissen en dergelijke, u ziet niet het problematische jongerengedrag en de vernieling van uw kinderen. U ziet niet uw dochter in een bordeel. U ziet niet uw zoon als een dronkaard, of ergens aan een kaarttafel.

⁹⁸ “Omdat ze goed bewaterd is.” En de zonde niet wordt aangeraakt. Hij zag niet zijn vrouw, het hoofd van al de verenigingen, in een zoutpilaar veranderen toen hij keek. Hij zag zich niet ternauwernood aan de dood ontsnappen, naar een klein stadje ergens, voor zijn leven. Dat zag hij niet, want hij keek alleen naar wat hij vóór zich zag.

⁹⁹ Maar Abraham, hij lette niet op het goed bewaterde land, want hij hief zijn ogen op en zag de dag van morgen, want hij zou alle dingen beërven. De echte Christen vandaag heft zijn ogen op

en ziet de belofte van Christus: “Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen alle dingen beërven. Zij zullen de aarde beërven.” De echte Christen, door geloof, kijkt omhoog en ziet dát. Noem hem wat u wilt. Hij hief zijn ogen op. En toen hij dat deed, zei God: “Abraham, loop door het land, ze is helemaal van u.” Door geloof deed Abraham dit; hetzelfde geloof dat Mozes had.

¹⁰⁰ Het werd geschreven door één commentator die dit zei. Ik vond ze de meest prachtige woorden. Dat Abra- . . . “Mozes het beste van de wereld nam en het op één schaal legde; en het slechtste van religie en het op de andere schaal legde; en het slechtste van religie woog meer dan het beste van de wereld.”

¹⁰¹ Zo is het vandaag, dat als we iets ook maar genoemd worden, we “fanatiekelingen” genoemd willen worden of “goddelijke genezers” of “heilige-roller” of wat ze ook ons willen noemen; het slechtste dat we zijn zal meer wegen dan het beste dat de wereld zich kan veroorloven. Willen ze u “ouderwets” noemen, “ouwe zeur, fanatiekeling”; het zal meer wegen dan het beste dat de duivel u te bieden heeft. Dat zal het zeker.

¹⁰² Mozes achtte de smaad van Christus. Hij voorzag Christus. Later sprak hij enige heel inspirerende woorden over Hem. “Zie, de Here uw God zal een profeet doen opstaan gelijk mij.” Hij wist het. Hij voorzag Hem en hij achtte Zijn smaad grotere rijkdom dan al de bekoring van de wereld.

¹⁰³ Christenvriend vandaag, kunt u dat niet doen? En al de bekoring en populariteit van de wereld, door geloof zien we Hem Die de belofte deed. En het slechtste van de kerk vandaag in al haar toestand, toch zal het alles overtreffen wat de duivel u kan bieden. Al zijn we ook verscheurd, al zijn we ook gebroken, al zijn we ook verward en opgebroken in denominaties en fanatisme, zal het alles overtreffen wat de duivel u kan bieden. Zeker.

¹⁰⁴ Hij achtte de smaad van Christus groter rijkdom dan al de schatten van Egypte. Toen moest hij iets doen. Hij verzaakte Egypte. O, ik hou van dat woord. Hij verzaakte Egypte. Ziet u, hij keek door hetzelfde raam, maar hij keek anders dan Farao. Wat als Farao zijn einde had kunnen zien? Wat als Farao zijn natie verdronken zou hebben gezien? Mozes zag het. Hoe? Door wetenschap? Door geloof heeft Mozes het gezien. Alles wat hij deed was door geloof, want God beloofde Abraham, zijn vader, dat Hij—dat Hij deze natie na vierhonderd jaar zou bezoeken en ze eruit zou halen. En door geloof, geloofde Mozes het Woord dat God zei, en wist, want door geloof, dat hij de gekozen leider was om ze eruit te brengen. Hij wist waar hij stond. Hij nam zijn plaats in in de modderkuilen als een moddersmeerder, en achtte de smaad van Christus grotere rijkdom dan op de troon van Egypte te zitten. Hij nam. . . Hij heeft nooit gezegd: “Ik sympathiseer ermee.” Hij nam hun plaats in en ging met ze mee! Glorie aan. . . Hij nam hun plaats in. Wij gingen met ze mee.

105 Geen wonder dat de geïnspireerde schrijver zei:

Ik zal de weg nemen met de weinige verachten
van de Heer,

Ik ben begonnen met Jezus, nu ga ik door.

Ik ben op weg naar Kanaäns land. (Zeker.)

106 Mozes. Er werd door iemand gezegd dat Mozes liever, toen hij de zoon van Farao had kunnen zijn, en de bekoring van de wereld kon hebben, dat hij liever een zoon van Abraham zou zijn, dan de zoon van Farao te zijn. Een zoon van Abraham, de verachte, dan een zoon te zijn van Farao, de koning.

107 Ik zou liever de zoon van de Here Jezus zijn, en Zijn mededienstknacht, en mijn plaats innemen bij de verworpen mensen van deze wereld, dan president te zijn van deze grote Verenigde Staten van Amerika, of een Elvis Presley te zijn of een Pat Boone of wie u het maar wilt maken. Ik zal de weg nemen.

108 Jonge dames behoren de weg te nemen. In plaats van een—een Mary Pickford te zijn of een grote filmster, een glamour meisje—neem de weg met de verachte weinigen van de Here.

109 Ik zou liever een prediker achter de kansel zijn die de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus predikt dan een Hollywood filmster te zijn of de grootste persoon op aarde. Als ik karig moest eten, bedelen of wat ik ook moest doen, zal ik de weg met de Here Zijn volk nemen. Door geloof doe ik dat. Er werden mij mogelijkheden aangeboden. Maar door Gods genade zie ik nog steeds door geloof.

Door geloof kan ik het in de verte zien;
En onze Vader wacht aan de andere kant,
Om ons daar een woonplaats te bereiden.

110 Een man van de inkomstenbelasting zei onlangs: “Waarom hebt u uw huis aan die kerk overgedragen? Wat maakte dat u een huis van vijftigduizend dollar aan die kleine ouwe, waardeloos uitzierende tabernakel gaf?”

111 Ik zei: “Het was niet de kerk waarvoor ik het deed. Het is de mensen die daar zijn.” Ik heb niets van de goederen van deze wereld. Elke cent geld die ik ooit binnenhaalde, wordt aan deze kerk overgedragen. Waarom? Mijn geloof is op God, en niet op de dingen van deze wereld. Mijn genegenheden zijn naar boven gericht. En ik geloof dat die van u allen net zo zijn als u recht staat met God. Het is waar dat u zo bent. Wij ontvangen door geloof. Wij geloven God door geloof.

112 Mozes, hij moest een keuze maken. En toen moest hij, na een keuze te hebben gemaakt, moest hij dan strijden voor het geloof, want hij bevreesde niet de toorn van de koning. Nu, menselijk gezien had hij het recht om de toorn te vrezen. Hij had het recht de toorn van de koning te vrezen, maar hij vreesde niet. Hij vreesde niet, want hij had een werk te doen, en hij was in de lijn

van plicht. En het maakte hem niet uit wat de koning erover zei. Hij nam de weg hoe dan ook.

113 Nu, Faraó, natuurlijk, wanneer hij ziet dat hij verslagen is, wilde hij Mozes en de kinderen. . . Hij zei: “Nou, goed, ik zal jullie zeggen wat ik zal doen. Blijven jullie allemaal maar in het land en ga daarheen om aan uw God te offeren.”

114 Dat is hoe de duivel werkt. “O, je kunt religieus zijn. Waarom ga je niet daarheen om lid te worden van een kerk? Je hoeft al deze dingen niet te doen.” Een man zegt tegen z'n vrouw. . .

115 De vrouw zegt: “Man, ik ben gered. Geen manicure meer, of lippenstift en zo. Geen dit meer. Geen feestjes meer. Geen van deze gezelschapsverenigingen meer. Ik ben er klaar mee! Ik zal mijn tijd besteden aan het lezen van het Woord, zorgen voor het huis.”

116 “Nou, kijk, schat. Je—je mag nou wel religieus zijn. Nu, kijk eens, ga—ga *hiernaartoe*. Je hebt de verkeerde kerk.”

117 Nee hoor. Je zit in de juiste. Als je een prediker hebt die dat aan je zal prediken, behoor je erbij te blijven. Ga het na in de Schriften en zie of het juist is.

118 “O,” zei, “ga *hierheen*. Ze hoeven—ze hoeven dat hier niet te doen. Zie? Dat doen ze hier niet.” Dat is de wijze. . . “Ga gewoon tot zo ver.” Maar hij wil niet dat je uit het land komt. Dat is de wijze waarop de duivel het doet. Hij wil niet dat je uit de dingen van de wereld komt; breng gewoon de wereldse dingen in de kerk.

119 Laatst toen ik over de weg reed zette ik mijn radio aan. En er was een—een lied, en ik bleef luisteren, en ik moest zowat het liedje uitluisteren voordat ik wist of het helemaal een religieus lied was of dat de duivel de dingen van God probeerde neer te halen tot het niveau van de wereld. U kunt dat niet! God, wees genadig!

120 Het maakt mij niet uit hoeveel albums Elvis Presley schrijft, van al de goede religieuze liederen. Hij is nog steeds bezeten van de duivel. Hij stuurde meer kinderen naar de hel dan alle bewegingen die ik ken in heel de wereld in deze dag. Pat Boone en de rest van hen, hij behoorde tot de Church of Christ; en Elvis Presley, een Pinkstergelovige; ze zijn een Judas Iskariot in de vorm van die mannen. De duivel probeert de hoge dingen van God ertoe te brengen zodat ze ze *hierbeneden* kunnen vermengen. De mensen zullen niet hoger kijken dan *dit*. Ze kijken alleen maar *hier*, zeggen: “Wel, het is allemaal hetzelfde.” Het is niet hetzelfde. Ga uit het land!

121 Zei: “U kunt maar een paar dagen gaan. En gaat u maar, blijf maar in het land.” Zeker, hij wist dat ze terug zouden zijn. Toen ontdekte hij dat dat niet zou werken, dus bedacht hij iets anders. Hij zei: “Ik zal u zeggen wat u doet. Gaat u maar waar u maar

wilt, maar laat u al uw vrouwen, al uw kinderen en al uw vee *hier* achter. Laat u ze hier achter, en gaat u heen.” Want hij wist dat ze bezittingen hier hadden die ze terug zouden lokken.

¹²² En dat is wat de duivel zegt tot u. Zolang je maar wat van de dingen van de wereld aan je laat hangen— je wilt nog steeds roken, je wilt drinken, je wilt je kleden als de wereld—dat is goed genoeg voor de duivel.

¹²³ Ik hoor zoveel over terugvallen. Ik geloof niet dat er zoveel terugval is als wat mensen denken. Ze laten gewoon te veel bezittingen achter in Egypte om ze terug te lokken, dat is alles. Terugvallen is niet wat ze zeggen dat het is. U hebt te veel van de wereld daarginds achtergelaten dat u teruglokt.

¹²⁴ Broeder, ik zeg u, toen Israël zich om middernacht klaarmaakte, hadden ze alles wat ze in deze wereld hadden, ingepakt en stonden klaar om te gaan.

¹²⁵ God, stuur ons zo'n opwekking. Dat wij alles inpakken en ons klaarmaken om te gaan. De middernachtkreet komt: “Gaaf gij uit om Hem te ontmoeten.” U kunt maar beter alles ingepakt hebben. U kunt maar beter niets in deze wereld hebben dat u teruglokt, enige banden die u neer houden. Pak in. Laten we ons klaarmaken. We gaan.

¹²⁶ En weet u wat? Ik zeg u, zij waren zo trouw aan God dat Farao zo opgewonden raakte, om middernacht, dat hij zei: “Ga weg! Ga weg en schiet op. Neem alles wat u hebt en ga!”

¹²⁷ Ik ben zo blij dat een man zo dicht bij God kan leven tot de duivel niet weet wat met hem te doen. Dat is juist. Ga weg! Kom in beweging! Gehoorzaam God!

¹²⁸ Door geloof zag hij de belofte. Moddersmeerder of geen moddersmeerder, hij nam de weg met de verachte weinigen des Heren. Farao zei: “Neem alles wat u hebt en maak dat je wegkomt! Ik weet niet wat met jullie te doen.” Hij was zo trouw aan God, door geloof.

¹²⁹ Geloof zal wonderen doen als u trouw blijft aan God. Door geloof zien we Hem.

Onze tijd is om; over tijd.

¹³⁰ Maar, door geloof vanmorgen, hef uw ogen op. Zie niet wat er om u heen is, deze moderne wereld, maar kijk en zie Hem, Die de belofte gaf. De Bijbel zei: “We zien nu niet alle dingen perfect, maar wij zien wel Jezus.” Kijkt u naar Hem vanmorgen, en uw wegen zullen veranderd worden.

¹³¹ Terwijl we even onze hoofden buigen voor een woord van gebed; moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan de boodschap.

¹³² Denk nu na in uw hart. Hebt u naar de dingen van de wereld gekeken? Door geloof, ziet u Jezus? Kijkt u naar uw populariteit,

uw kerk? Wat uw sociale status in de wereld is? Of ziet u Jezus Die, uit medelijden, Zichzelf aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge heeft geplaatst, Die heeft geleden als een martelaar, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen? Kunt u uw ogen niet opheffen en die Boom des Levens ginds zien? Verlaat dan deze boom van wetenschap en kennis, en dien Hem.

¹³³ Wilt u in gebed herinnerd worden, voor ik bid? Steek dan uw handen op, voor welk verzoek u ook nodig zou hebben. God zegene u. Hij ziet al uw handen.

¹³⁴ Als u een zondaar bent, hef uw ogen op en kijk nu. Als u onverschillig bent geweest, als u kleine ruzies en kleine dingen hebt gehad, welk verschil maakt het? U gaat een dezer dagen sterven. Welke dag? Misschien vandaag wel! U weet niet; over een uur bent u misschien in de hel, of misschien bent u in de hemel. Maar u moet nu kiezen. Als er iets in uw leven is dat niet in orde is, kies nu, door geloof.

¹³⁵ U zegt: “Wel, als ik haar maar eens terug kan pakken! Als ik hem maar eens terug kan pakken! Ongeacht wat ze gedaan hebben, kies leven. Kies leven.

¹³⁶ Want, Jezus zei: “Als vanuit uw hart u niet iedereen zijn overtreding vergeeft, zal ook uw hemelse Vader u niet vergeven.” Dus neem dat gewoon nauw. Als er één klein ding in uw hart is tegen enige persoon, zondaar of heilige, bent u in gevaar voor het hellevuur.

¹³⁷ Nu, hef uw ogen op. Wat ziet u, uw vijand? Of ziet u uw Redder? Waar kijkt u vanmorgen naar?

¹³⁸ Als u ziek bent en uw dokter zegt dat u niet gezond kunt worden, hef dan uw oog omhoog, naar het kruis, waar Hij verwond werd om onze overtredingen, door Zijn striemen werden wij genezen. Kijk niet naar wat de dokter zegt; hij werkt in de wetenschap. Geloof werkt in het rijk van de Geest en God. Laten we nu aan deze dingen denken terwijl u uw handen hebt opgestoken. God heeft ze gezien.

Laten we bidden.

¹³⁹ O eeuwige God, in de stilheid van deze aanbidding nu, nadat de boodschap is uitgegaan, laat niet die zaden van Uw Woord, Here, op steenachtige grond vallen. Laat de boodschap, Here, niet vallen in doornstruiken, doornen, zodat de zorgen van dit leven (zoals Lot) het op het einde zouden kunnen verstikken, verworpen worden. Maar o gezegende God, laat het vallen op goede, vruchtbare gronden, op boetvaardige harten. En op de mijne ook, Here—zodat wij allen mogen kijken door Gods spiegel van in te kijken en de verworpen Gemeente van de Here Jezus mogen zien, het afgewezen volk, de afgewezen weg, en mogen wij wandelen in deze heerlijke weg.

¹⁴⁰ Zoals Mozes, hij wist niet waar hij heen ging. De mensen wisten niet waar ze heen gingen. Ze wisten niet welke kant ze op moesten. Ze begonnen gewoon.

¹⁴¹ En o Here God, terwijl dit prachtige lied wordt gespeeld, door geloof kunnen we dat land in de verte zien. Laat het nu zo zijn dat mannen en vrouwen hierbinnen niet zullen denken aan wat de wereld gaat zeggen of hoe ze gaan. Mogen ze gewoon opstaan in hun geest en gaan.

¹⁴² Mozes volgde het Licht, en het leidde hem naar het land van belofte. Niet wetende waar hij heen ging, maar hij wandelde gewoon in het Licht, naar dat land dat mooier was dan de dag.

¹⁴³ Sta toe, Here, vandaag, dat velen hier zullen wandelen in het Licht van de Schrift, en in de gemeenschap van de Heilige Geest, en met de Gemeente; de Gemeente, de Eerstgeborene, de pasgeboren baby's die Christus hebben ontvangen en vervuld zijn met de Heilige Geest, geleid door de Geest. Mogen we in deze gemeenschap samen wandelen rond de bepalingen van God, Hem dienend in de doop, in gehoorzaamheid aan Zijn dood, begrafenis en opstanding. Mogen we Hem dienen in Zijn gebod: "Wacht gij in Jeruzalem totdat gij aangedaan zijt met kracht uit de hoge." Mogen we Hem dienen in goddelijke genezing, te bidden voor de zieken. Mogen we Hem dienen in het avondmaal, het breken van het brood met oprechtheid van hart, gemeenschap rondom het Woord van God. Mogen we Hem dienen in al Zijn goddelijke bepalingen, tot het land in zicht komt. Sta het toe, Here. Hoor ons gebed, terwijl we het nu allemaal aan U opdragen, in de Naam van de Here Jezus.

¹⁴⁴ Nu, met onze hoofden gebogen, rustig, langzaam, laten we gewoon dit lied zingen. Nu, dit is aanbidding. De boodschap is voorbij. Laat niemand weggaan. Wees gewoon stil. Laten we aanbidden.

¹⁴⁵ De boodschap is de terechtwijzing. Denk nu eens na over wat u hebt gedaan, wat u had moeten doen, wat u heeft gemaakt tot wat u vandaag bent. Wat maakt dat u zich vandaag veroordeeld voelt, is omdat u gisteren iets hebt gedaan. Wat zal het morgen zijn? Maak het vandaag in orde en u zult morgen vrij zijn. Zie? U moet een keuze maken. Hoe kunt u het doen? "Door geloof, laat ik nu alles los. Ik laat nu los, en op een dag ga ik Daarheen."

In de lieflijke tijd die komt,
Zullen w'elkaar ontmoeten op die
prachtige . . .

Aanbid gewoon de Here in uw geest nu.

In de lieflijke tijd die komt,
Zullen we ontmoeten . . .

Die verachte Gemeente, een moeilijke weg, maar we zullen elkaar op een dag ontmoeten.

Aan onze overvloedige Vader hierboven,
 Zullen we onze huldeblijk van lof offeren,
 Voor de heerlijke gave van Zijn liefde,
 En de zegeningen die . . . heiligen.

Met de verachte weinigen van de Here, door geloof kies ik.

In de lieflijke (in de lieflijke) tijd . . . (tijd die
 komt)

Zullen w'elkaar ontmoeten op die prachtige
 kust; (tijd die komt)

In de lieflijke (in de lieflijke) tijd die komt,
 Zullen w'elkaar ontmoeten op die prachtige
 kust.

Er is een land dat . . .

Aanbid Hem gewoon. Dit is de aanbidding.

. . . geloof kan ik het . . . zien,

Door geloof maak ik mijn keuze.

Want de Vader wacht . . .

¹⁴⁶ Ik zie al degenen van de Here daarginds, broeder George,
 broeder Seward, al de heiligen.

. . . ons een woonplaats daarginds. (Ja Here!)

. . . de lieflijke . . .

¹⁴⁷ Haar vader, Howard, Edward, al de oude geheiligde vrienden
 die de Weg ginds een lange tijd geleden namen.

In de lieflijke (Ja Here!) tijd die komt (tijd die
 komt),

Zullen w'elkaar ontmoeten op die prachtige
 kust.

We zullen zingen op die prachtige . . . (O God!)

De melodieuze liederen van de gezegenden,
 (Glorie aan God!)

. . . zullen niet meer treuren,

Niet een zucht naar de zegeningen van rust.

(Rustgevende Plaats!)

In de lieflijke, lieflijke, tijd die komt . . . (tijd die
 komt)

Zullen w'elkaar ontmoeten op die
 prachtige . . .

DOOR GELOOF, MOZES DUT58-0720M
(By Faith, Moses)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 20 juli 1958 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org